
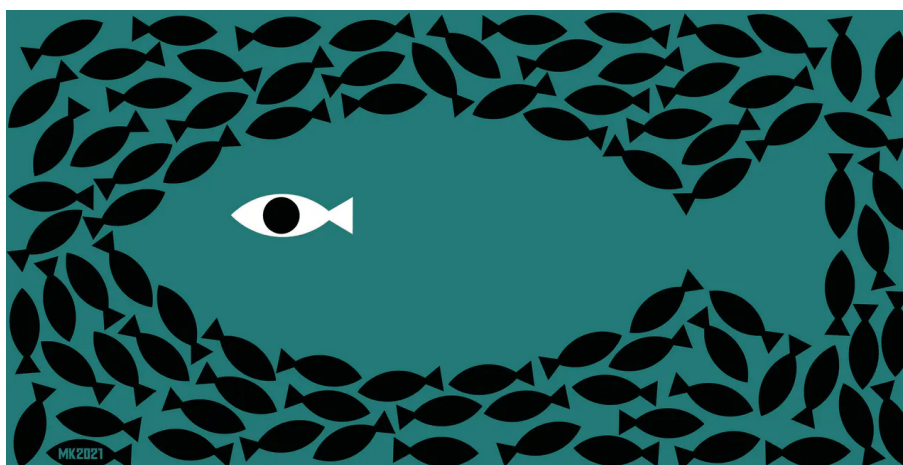
Meer FD.nl lezen? Registreer je nu en lees gratis 5 artikelen per maand.

OPINIE

Seaspiracy: fake news neemt een duik in de oceaan

Steven Adolf 24 apr

De populaire Netflix-productie Seaspiracy zit barstensvol alternatieve feiten. Het is een aaneenschakeling van nepnieuws en verdraaiingen, schrijft researcher en journalist Steven Adolf in zijn opiniebijdrage.

Illustratie: Max Kisman voor Het Financieele Dagblad

Wie denkt dat de sleutel voor de oplossing van veel van onze klimaat-, voedsel- en ecologische problemen in de oceanen ligt (en niet op de planeet Mars), is blij met een film die bij een breed publiek aandacht vraagt voor hoe we beter omgaan met onze zeeën en

visserij. De Netflix-productie *Seaspiracy*, die overbevissing, plasticvervuiling, bedreigde dolfijnen en walvissen, slavernij en zo nog wat maritieme misstanden aan de kaak stelt, doet bij mij zeker de alarmbellen rinkelen. Maar op een heel andere manier dan de makers vermoedelijk voor ogen stond.

Ondanks de plaatsing in de internationale top-tien van Netflix, is *Seaspiracy* een verbijsterend slechte productie. Wie iets meer dan gemiddeld thuis is in de wereld van oceaanbeheer zal na afloop, als je die afloop tenminste haalt, niet anders kunnen concluderen dan dat het een aaneenschakeling is van fake news, fundamenteel onjuiste data over cruciale vervuiling en overbevissing, verdraaiingen, totaal negeren van onwettelijke feiten, onjuiste framing van gesprekspartners, suggestief aan elkaar geplakt beeldmateriaal en karikaturale versimpeling van complexe problemen. En dat alles eindigend in surrealistische conclusies waar werkelijk niemand wat mee opschiet.

Nooit meer vis op tafel

Ik begon onraad te ruiken toen steeds meer mensen uit mijn directe omgeving op besliste toon lieten weten dat ze na het zien van de film nu toch echt geen vis meer aten. Zelfs niet de duurzaam gevangen tonijn die ik zelf nog wel eens mag aanbevelen. Want de duurzame visserij is een wereldwijde samenzwering van de visserij en ngo's en bestaat niet, zo concludeert *Seaspiracy*. De wereldbevolking moet daarom overstappen op een dieet zonder dierlijke eiwitten. Nooit meer vis op tafel.

Dat laatste is ieders goed recht natuurlijk, maar geen optie voor het grootste deel van de wereld. Zo'n 3,3 miljard mensen zijn afhankelijk van de visvangst voor gezonde proteïnen in hun voeding. Dat zal niet veranderen. Bijna 80% van de vis die in de havens wordt afgeleverd komt uit biologisch gezonde vispopulaties, wat niet wegneemt dat we de komende jaren veel meer moeten investeren om de duurzaamheid van de visbestanden te verbeteren. Want anders dan *Seaspiracy* ons wil doen geloven, bewijst duurzame visserij juist de mogelijkheden om een toekomst met vis te garanderen.

Je weet niet waar je moet beginnen in de waterval van 'alternatieve feiten' die door *Seaspiracy* wordt uitgestort. Nee, de wetenschap beweert helemaal niet dat de zeeën in 2048 zijn leeggevisd als we zo doorgaan. Dat is gebaseerd op een artikel uit 2006 en staat al vijftien jaar te boek als het bekendste geval van hoe media met marinebiologische beweringen aan de haal kunnen gaan. Als de wetenschap iets bewijst, is het juist de opmerkelijke veerkracht waarmee vispopulaties die lijden onder overbevissing zich kunnen herstellen, mits goed gemanaged.

'Als de wetenschap iets bewijst, is het juist de opmerkelijke veerkracht waarmee vispopulaties zich kunnen herstellen.'

En dan de grote rol in *Seaspiracy* voor de blauwvintonijn, een vis waar ik me de afgelopen twintig jaar nogal intensief mee bezig heb gehouden. Die staat er als gevolg van de samenzwering heel slecht voor, waarschuwt de film. Dat slaat dan vooral op de afnemende populatie van deze prachtige vis in de Stille Oceaan, die inderdaad veel mensen al jaren zorgen baart. Maar wat de film geheel onvermeld laat, is dat de blauwvintonijn aan de andere kant van de aardbol, in de Oostelijke Atlantische Oceaan, in tien jaar tijd spectaculair is teruggekeerd na een dreigende ineenstorting van de populatie. De vis werd een boegbeeld van duurzaam visserijbeheer en de inzet van talloze ngo's die hebben bijgedragen aan herstel.

Bijvangst van dolfijnen

Ook de dolfijn heeft een hoofdrol. Bloederige beelden van de bekende slachtpartij op een honderdtal dolfijnen in de baai van het Japanse stadje Taiji en een vaag verhaal dat dit iets met tonijnvisserij te maken zou hebben. Geen woord of beeld van het duurzame beheer van tonijnvangst in de Oostelijke Stille Oceaan, dat een einde maakte aan de bijvangst van dolfijnen en daarmee aan een jaarlijkse slachtpartij van honderdduizenden exemplaren.

Succesvol duurzaam visserijbeleid is al lang geen uitzondering meer. Wereldwijd blijkt dat we met goed beleid onze visbestanden op een verantwoordelijke manier kunnen handhaven, dankzij de inzet van publieke regelgeving, duurzame certificering, ngo's en wetenschappers. Dergelijk beleid vereist veel inspanningen en vaak complexe internationale regelgeving. Het gaat vaak mis en we moeten er zeker veel meer middelen op inzetten.

Miljoenenpubliek

Waar Seaspiracy de alarmbellen zou moeten doen rinkelen, is in de discussie over de controle en verantwoording van de nieuwe media voor de publicaties die via hun platform razendsnel een miljoenenpubliek bereiken. Zou Seaspiracy zijn verschenen in een serieuze krant, dan zou er de volgende dag amper plaats zijn voor de rectificaties. Nog afgezien van mogelijke schadeclaims van de organisaties die ten onrechte worden beschuldigd of zwartgemaakt. Netflix corrigeert niks, en laat de film ongemoeid op het platform staan.

‘Ecologische horrorpulp kijkt nu eenmaal lekker weg.’

Dit is het probleem van platformmedia: sensatiebelust fake news baant zich ongefilterd een weg naar een groot publiek dat niet in staat is om het van misinformatie te onderscheiden. En ecologische horrorpulp kijkt nu eenmaal lekker weg.

Kunnen we vis blijven eten? Het is een van de gezondste bronnen van eiwitten, met een relatief lage ecologische footprint, die in staat is zichzelf eindelijk in stand te houden. Let wel op het MSC- of ASC-certificaat of raadpleeg de Viswijzer voor een duurzame en verantwoorde keuze. Duurzame vis is niet een probleem, maar juist een oplossing voor de grote ecologische uitdagingen waar we voor staan.

Steven Adolf is researcher in duurzame visserij, journalist en schrijver van de boeken 'Tuna Wars' en 'Reuzentonijn'.

Naschrift auteur

Als researcher duurzame (tonijn)visserij adviseer ik onder meer de Good Fish Foundation. Mijn betrokkenheid bij deze stichting is onbezoldigd. De Good Fish Foundation is verantwoordelijk voor de Viswijzer voor duurzame vis en verwerft geen inkomsten uit de verkoop van duurzame labels.

Advertentie

Bescheiden Biden predikt plots de revolutie

Reconstructie: Volksbankrapportages aan ECB jaren onder de maat

Lead Healthcare en Stichting Open Nederland verwickeld in miljoenenconflict

Om te kunnen reageren moet u ingelogd zijn.

[Inloggen](#)

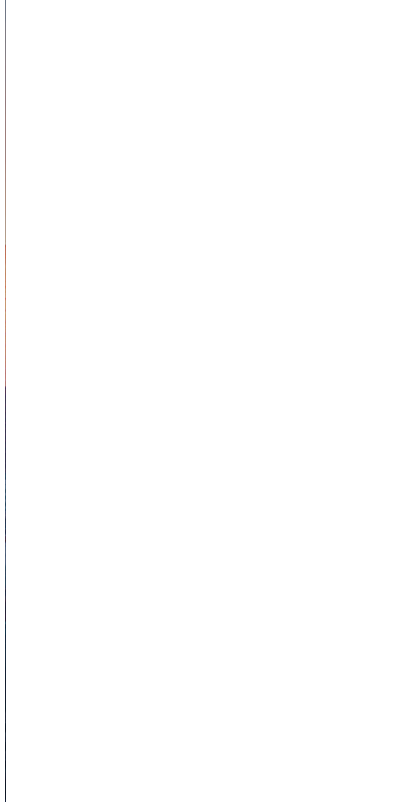
Volgen via Mijn nieuws

Duurzaamheid

 [+ Volg](#)

Media	 + Volg
Milieu	 + Volg
Milieu en klimaat	 + Volg
Netflix	 + Volg
Opinie	 + Volg
Visserij	 + Volg

Advertentie

Laatste nieuws

11:06

'Andreessen Horowitz wil geld ophalen bij investeerders voor nieuw cryptofonds'

09:55

'Curator failliete webshop Kijkshop.nl plaatst vraagtekens bij faillissement'

06:00

De toekomst van big data ligt in de cloud

06:00

Fruit en bloemen plukken in andermans tuin

Lees al het laatste nieuws

Advertentie